

3 Záchrana (=spasení)

Jediný rozhodující okamžik – s obrovskými dopady.

Co všechno pro nás znamená, co všechno jsme získali, když jsme pro sebe přijali, uvěřili, že Pán Ježíš Kristus na kříži umřel za nás?

Sotva dokážeme vytušit, jako obrovské bohatství!

Smyslem jeho smrti bylo více než aby nám dal příklad - Cílem nebylo, aby vyvolával soucit s jeho bolestí, ten nikoho nespasí!

Jednalo se především o oběť Bohu, o zástupnou oběť – trest místo nás.

Jak to vše získat?

Předpokladem je *usvědčení z hříchu, pokání a víra*

3.1 Usvědčení z hříchu

Jan 16,8-11: Z hříchu usvědčuje Duch svatý, usvědčuje osobně.

Cílem nás jako lidí, evangelistů, pastýřů atd. není „usvědčovat“ – my o těch hříších můžeme mluvit, upozorňovat na ně, ale zůstává to na lidské rovině.

Přiznání: „No, nejsem sice dokonalý, ale...“ – nestačí!

Dotyčného člověka druhého se to nedotkne, nezmění ho to – on nás uvidí jen jako konkurenci, může nám připisovat zlé úmysly, výčitky. Pokud usvědčujeme, tak to můžeme konat pouze tak, že se vydáme Bohu jako „nástroj spravedlnosti“, aby jeho Duch skrze nás mluvil – a potom to, co řekneme my, to říká vlastně Duch svatý jemu.

Jan 8,9 – farizeové v případě ženy cizoložnice

Takhle kázal Petr (Sk 2,37-38) – a lidé se **změnili**: ptali se, Co mám dělat?

– aby byli spaseni! - + (Sk 16,31): číňte pokání!

1Ts 1,5 *evangelium nepřišlo pouze v slovech, ale v moci Ducha svatého.* (+1P 1,12)

Usvědčuje z hříchu, ze spravedlnosti, ze soudu. –

z hříchu: že nevěří – nevěra sama je hřích

spravedlnost – Kristus vstal z mrtvých a odešel k Otci (Ř 4,25)

soud – kníže světa, ďábel už je odsouzen.

(Nejde o usvědčení pod tíhou **logických, lidských důkazů**, ale Duch svatý působí, kdy najednou vidím, že jsem hřešil a že to „vadí“.)

Když Duch svatý usvědčí – člověk najednou vidí svou bezmocnost, hřích, bezvýchodnost bezradnost a je ochoten a schopen **činit pokání**

3.2 Pokání

Lukáš 3,2-3 za nejvyššího velekněze Annáše a Kaifáše, stalo se slovo Boží k Janovi, synu Zachariášovu, na poušti. I začal Jan procházet celé okolí Jordánu a kázal: "Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpouštění hříchů",

Pokání znamená uvidět, jak jsem hrozný, jak hrozný je můj hřích – a přes všechny překážky a lákadla se **rozhodnout**, že už hřešit nebudu – a **skončit**.

Je to „**Změna smýšlení**“: Dosud mi to nevadilo – teď vadí, a rozhodl jsem se skončit!

Činit pokání není přirozené, ne každý to dokáže, člověk s brání zuby nehty, že za to nemůže, že druzí jsou horší, že to nevadí. Pokání znamená přiznat, že jsem hříšník, že za to můžu, že je to moje vina a snést za to setření, že ve mně žádná hodnota není, že jsem v životě vlastně nic nedokázal, uvědomit si, že mě čeká odchod, zkáza, zmar, smrt – to vše člověk nedělá od přirozenosti rád. Ale jen tudy vede cesta ke spasení. Pokání je nedílná součást spasení.

Mnoho topících si myslí, že to zvládne = nečiní pokání. Teprve v okamžiku, kdy už vidí, že to nezvládnou, přijímají pomoc – Pokání znamená změnu smýšlení – pochopit, že to nezvládnou, že život nezvládnou, že je marný, bezcenný, nesmyslný a končí v pekle.

L 5:32 Nepřišel jsem volat spravedlivé, ale hříšné k pokání.

L 15:10 Pravím vám, právě tak je radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem, který činí pokání."

Důkazy a zázraky nezaručují pokání: L 16:30 A on řekl: `Ne, otče Abrahame; ale kdyby k nim šel někdo z mrtvých, budou činit pokání.´ On mu ale řekl: `Když neposlouchají Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.´"

Pokání bolí: 2K 7:10 Zármutek podle Boží vůle působí pokání ke spáse.

Zjevení 2-3: Pokání je výzvou i pro věřící

3.3 Vyznání

3.4 Víra, uvěření

Člověk, který vidí hrůzu svého hříchu, sahá po záchraně – V tomto okamžiku Pán Ježíš podává svou ruku – a zachraňuje.

Jak saháme po záchraně? – tím, že tomu stéblu uvěříme – nebo záchrannému kruhu, nebo loďce nebo pevné ruce tatínka...

Bezmocný, bezradný – věří v záchrance

Právě tak je ke spasení, záchraně nutné uvěřit, že Bůh má moc mě zachránit. Znamená to uvěřit **ne** že Bůh existuje, **ne** že Pán Ježíš umřel. – Ale uvěřit **v jeho moc mě** zachránit, spasit!

Každá firma stojí o to, aby jí zákazníci **věřili** – když jí neuvěří, nemůže pro nikoho nic udělat, nijak pomoci.

Kristus byl potrestán, zabit na kříži místo nás. Kdy to začne platit pro nás? V okamžiku, kdy tomu uvěříme, že zemřel i za mě.

Boží reakce na to, když Krista přijmeme

Bůh nám dává obrovské bohatství, které nejsme schopni pochopit, natož docenit.

3.5 Znovuzrození

Základní verše: J 3,3-7; 1Pt 1,23; 1Pt 1,3; Tt 3,6

Neznamená to narodit podruhé stejně, ale *z-novu*, z Ducha, ne z těla.

J 1,12-13: Ale všem, kteří ho přijali, dal moc stát se Božími syny, totiž těm, kteří věří v jeho jméno, kteří jsou zrozeni ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale **z Boha**.

Neznamená to:

- přežít kritickou situaci v běžném životě.
- umřít a narodit se znovu (reinkarnace)
- polepšit se
- udělat nějaký obřad a stát se někým jiným...

Znovuzrození není z lidské vůle – je to Boží čin, odpověď na naše pokání, víru a přijetí.

3.6 Odpuštění

Bůh je svatý a žádný hřích nesnese. Jak se zbavit hříchu?

Hřích je třeba vyřešit: ne zapomenout – (hřích se časem nevyřeší!), ne potlačit, ne odpykat (na to nikdo z lidí nemá), ale *odpustit!*

Pokání by bylo zbytečné, kdyby nebylo odpuštění.

Bůh odpouští! – Pro nás lidi je to zadarmo, ale jeho to stálo obrovskou cenu! – Pro oběť Pána Ježíše. Bez krve není odpuštění (Žd 9,22)

Duchem svatým usvědčený přicházím s pokáním, přiznáním, omluvou, lítostí. – Já nejsem schopen ty hříchy odstranit, napravit, vynahradit, očistit.

3.7 Odpuštění

Milost, omilostnění, slitování, milosrdenství

3.8 Ospravedlnění

Ř 3,24

3.9 Dostává Ducha svatého

Ef 2,13-14

3.10 Vysvobození

1Ts 1,10; Ko 1,13

3.11 Vykoupení

(Ř 3,24; Ko 1,14;

Příklad ze starověku: otrok na trhu – dostal se cizímu, zlému pánovi, pak přišel *jiný pán* a *vykoupil ho* draze. A daroval mu svobodu!

Vykoupení znamená, že my se nemůžeme sami vymanit – (i kdybychom si naspořili nějaké peníze – ty také patří otrokáři)

Člověk je prodaný, má majitele: hřích, ďábla, nepřítele a spoustu věcí nemůže, není schopen, nejde to! Nemůže dělat, co by chtěl... je spoután duchovní mocností (Ef 6)

Mnohdy jsme otroky:

Chceme sice žít křesťansky, ale *nemůžeme*, protože:

máme pocit, že musíme vydělávat peníze, být pořád doma s rodinou, že bychom museli přestat s některými hříchy, co by si o mně pomysleli...

Každé takové „nemůžu“ je projevem toho, že nejsme sami svoji, že jsme prodaní – a potřebujeme vykoupit.

Člověk není schopen přestat hřešit – k tomu potřebuje sílu od Boha – vykoupení.

Ko 1,14: vykoupení: V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů:

A každý nový hřích znamená zase, že se vracíme k původnímu pánovi – ale neprávem, protože nový pán – Pán Ježíš nás vykoupil.

V Kristu to jde! – Jsme vykoupení a my přesto jako blázni pořád ještě vězíme ve starých zvycích – a ďábel nám lže, že nejsme vykoupení, že patříme jemu, a my jako hloupé ovce přikyvujeme. „Nemůžeme...“

Ga 3,13 + 4,5: vykoupení zpod Zákona – ten už pro nás neplatí! Nás vede nás Duch svatý (který mnohdy bývá daleko náročnější než Mojžíšův zákon)

Ž 49,: Žádný nemůže vykoupit svého bratra – je to moc drahé, nikdo toho nedosáhne;

Vykoupit – z plevele! – z dluhů, Vykoupené vztahy, vykoupená výchova dětí

1 Petruv 1:18 Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem,

Je zapláceno, jen si to vzít – udělat tu druhou stranu: Kristus zaplatil – nyní odebrat zboží! – ďábel se brání, ale... je zapláceno, můžeme!

Vykoupení do budoucna: těla, všeho: Ef 1,14; Ř 8,23

3.12 Obrácení

Sk 3,19; 11,21; 14,15; 1Ts 1,9

Obrátit svůj život: změnit směr svého života – od své modly, od dosavadních cílů a životních snah – směrem k Pánu, k Bohu, ke světlu.

Kam směřujeme, kam jsme zaměřeni? O čem přemýšlíme? – a na druhé straně, na co zapomínáme?

3.13 Přijetí za syny

Jsme Božími dětmi. Ne anděly, ne bohy, ale Bůh nás přijal, adoptoval, i když jsme si to nezasloužili, na základě jeho vlastního rozhodnutí! (Římanům 8,14-17)

Pro zásluhy Pána Ježíše. Toužil po nás.

Potřebujeme Otce – naléhavě! – a v Bohu ho máme

(srovnání: tolik rozbitých vztahů mezi rodiči a dětmi, otci a syny, matkami a dcerami. Zvláště s otci máme my lidé problémy – a moje děti se mnou.

Ř 8,14-16: dal nám Božího Ducha a ten nás ujišťuje, že jsme Boží děti.

Nač potřebujeme Otce? – zplazení, ujištění, utvrzení, ochranu, bezpečí, vedení, jistotu.

Dnešní mladí lidé jsou velmi často bezprizorní, nevědí, kam se vrátit, co dělat, jsou bezmocní, bezradní! To vše úzce souvisí s tím, že nemají otce. (Když nemají emocionálně blízce prožitého otce, neznají ho, neprožívají ho, mají problém s osobní identitou, orientací v mnoha věcech, včetně sexuality (souvisí s problematikou homosexuality)).

3.14 Smíření

Smíření s Bohem, se kterým jsme byli ve sporu

3.15 Očištění

Souvisí s odpuštěním

3.16 Posvěcení

Můžeme žít ve svatosti, udržovat své posvěcení (1Ts 4,3)

3.17 Sjednocení s Kristem

Ko 3,1-4; Ř 6,1-6 + ve vzkříšení: Ef 2,1; Ko 2,13...

3.18 Dědictví

Dědictví máme v nebi. Zatím jen sotva tušíme, co všechno to bude, máme jen malou „zálohu“ těchto nebeských hodnot – Ducha svatého (Efezským 2,14; Římanům 8,14-16)

3.19 Náprava všech věcí

Sk 3,19-20 – řešení všech lidských, společenských politických problémů... je v Kristu. – Ne: „Kdyby oni Krista přijali...“ – ale „Pane Ježíši, já tě přijímám!“

3.20 Oslavení

Čeká nás sláva, kterou jsme ztratili (Římanům 3,23; Jan 11,40)

Tu slávu už máme, i když je zastřena dnešním prostředím světa. Ale v nebi bude ničím nerušená – a bude mít nesmírnou váhu! (2K 4,17; Římanům 8,20-22)

.....

Jak žít jako spasený křesťan – viz lekce 4.

Některé poznámky:

Kristus zemřel, udělal všechno pro náš niterně šťastný život. Svěřme mu své starosti.

Důvěřujme mu. On nás vychovává, proměňuje náš charakter tak, abychom se mu podobali.

V něm je síla odpustit křivdu

V něm je síla bojovat proti malomyslnosti a poráženecké náladě.

On zvítězil!

Toto všechno s námi Bůh udělal – nemusíme se snažit – stačí to jen přijmout – a my se zdráháme, hřešíme, když nevěříme, okrádáme se, když nepřijímáme.

Zde je řešení všech mezilidských i osobních problémů – ne že se situace vždy vyvine podle našich představ, ale podle Boží – a ta je vyšší a lepší. Není to osud „holt tak to muselo být!“

(to je hřích takhle uvažovat, protože nevěřím v Boha jako v milujícího Otce, který se stará a vychovává.)

Nedaří se ti odpustit člověku? – Odpusť mu pro Krista – protože on odpustil tobě! Nedaří se ti přijmout nějakou těžkou situaci? – přijmi ji pro Krista – protože on také (pro tebe) přijal nepříjemnou situaci.